

TO !

Prosinac, 2022./br.58

List učenika Srednje škole Bol

SRETAN BOŽIĆ I NOVA GODINA

Bolski vatrogasci

Erasmus+

Divlji pijat

Iz školske zadaćnice

Čestitke 1. a

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

18.11.2022. u Učeničkom domu Srednje škole Bol obilježili smo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Učenici su zapalili svijeće i oblikovali srce u znak podrške, zahvalili se i pomolili za sve žrtve i heroje Domovinskog rata.

Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od pokušaja da ideale podredim vlastitom životu, odustajem od svega što sam još jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj.

Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odreknuo sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga čuvati dok mene ne bude, dok se budem tražio po smetlištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjiv i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?

Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se. Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali, i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema?

Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost jednostavno razorena i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo, svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim, svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe.

Grad – to ste vi!

Siniša Glavašević

SADRŽAJ

- 2.str. Dan sjećanja
- 3.str. Sadržaj
- 4.str. Školske novosti
- 5.str. Bolski vatrogasci
- 8.str. Erasmus+
- 10.str. Meeteating Mediterranean
- 11.str. Taste the Mediterranean
- 13.str. I u mom gradu Vukovar svijetli
- 14.str. Domski kvizovi
- 16.str. RCK
- 18.str. Na stranim jezicima
- 21.str. Ruksak (pun) kulture
- 22.str. Miscellanea curiosa
- 26.str. Oktoberfest
- 27.str. Posjet staračkom domu
- 28.str. Bit kamena
- 29.str. Poezija
- 30.str. Iz škol. zadaćnica
- 34.str. Iz škol. kuhinje
- 33.str. Čestitke

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 58. put.

Sretan Božić i nova godina!!!

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.
Melani Kitić, prof.

Suradivali na listu

Darko Arković, 1.a
Zara Jakšić, 1.a
Lorena Đana, 1.c
Iva Buktenica, 2.a
Ketrin Jerčić, 2.a
Karla Klapež, 2.a
Sanda Šiljeg, 2.a
Marijan Vranješ, 2.a
Ena Zejnilhodžić, 2.b
Ela Pavišić, 3.a
Hana Šesnić, 3.a

Mihael Gregić, 3.c
Jelena Ivelić, 4.a
Lucija Ivičić, 4a (naslovnica)
Duje Marinković, 4.a
Marija Šćepanović, 4.a
Marijan Čondić, 4.b
Nikola Drpić, 4.b
Ivan Jerčić, 4.b
Roko Kalpić, 4.b
Frano Kuduz, 4.b
Viktorija Marević, 4.b
Nikolina Mišeta, 4.b
Nera Sekul, 4.b
Patricija Štefulinec, 4.b
1.a / 2.a / 3.b / 4.b

Školske novosti

Nakon što je otišao naš dragi profesor Tonči, dobili smo novog profesora matematike gosp. Sinišu Stojanovića. Nadamo se da će on ostati duže... Sa porodičnog dopusta vratila se prof. Ines Kraljević.

Profesorica Petra Kokeza je ponovo proglašena najizvrsnijim profesorom u protekloj godini. Čestitamo!!!

Erasmus+ programi idu dalje. Naši učenici su tijekom ovog polugodišta putovali u Rumunjsku, Grčku i Italiju. A i profesori su putovali na nekoliko studijskih putovanja.

Općina Bol je i ovogodišnjim prvašima donirala android tablete (ove godine smo upisali 38 učenika u prve razrede). Tablete je prvašima uručila načelnica gđa Katarina Marčić. Zahvaljujemo im na daru!!!

Nastavljamo s obilježavanjem DANA KRUHA i OKTOBERFESTA.

U sklopu Projekta uspostave regionalnog centra kompetentnosti u sektoru turizma i ugostiteljstva TUŠ Split je organizirala **Dane otvorenih vrata**. I naša je škola sudjelovala u tom projektu.

Posjetila nas je i **Udruga Stijena**. Njihov član je održao predavanje na temu „Kako reći ne“ različitim ovisnostima. Predavanje je bilo vrlo poučno i zanimljivo.

Gosp. Krešimir Viduka iz **HAK**-a održao je u listopadu u našoj školi predavanje završnim razredima na temu „KLIK – sigurnosni pojas, navika odgovornog ponašanja“. Sigurnosni je pojas najvažniji dio sigurnosne opreme za zaštitu putnika.

U suradnji sa udrugom „**Stinja**“ naša je škola započela realizaciju projekta „Bit kamena“. Posjetili smo rimski kamenolom Rasohe, Klesarsku školu Pučišća, kamenolom Drugonjik u Donjem Humcu i Galeriju Jakšić gdje je održana i vrlo zanimljiva radionica izrade kamenog nakita.

U posjet školi bili su i učenici Glazbene škole Josipa Hatzea iz Splita i održali su sat glazbene kulture / koncert / u okviru projekta „**Cool-tura**“. Projekt je predstavila prof. Željana Buntić Pejaković.

Započeo je i projekt Ruksak (pun) kulture.

Obilježena je i obljetnica stradanja Vukovara i Škabrnje.

Učenici redovito sudjeluju i u humanitarnim akcijama (pripremanje i prodaja kolača, a zarađeni novac bit će uplaćen Bračkim pupoljcima)...

Intervju sa bolskim vatrogascima

Razgovarali smo sa našim vatrogascima: Tomom Stipičićem, Nikolom Topalovićem i Stipom Marinkovićem. Većina članova društva pohađali su našu školu. Pričali smo o članovima, vatrogasnom domu, natjecanjima te opremi koju posjeduju.

❖ **Kako se razvijao vatrogasni dom u Bolu?**

1995. g. skupina mladića sa osnivačem Jimmyjem Žuvićem započela je priču ovog DVD-a. 10.10.1995. g. službeno je osnovano Vatrogasno društvo Bol.

❖ **Kako planirate unaprijediti dom?**

Već 4 godine imamo potporu i građevinsku dozvolu, 2 puta smo se javili za Europske fondove za dobivanje sredstava za izgradnju vatrogasnog doma, ali još nijedan put nismo dobili pozitivan odgovor. Sad se nadamo trećoj sreći. Iskopi za dom napravljeni su već 2018. godine i plaćeni su.

❖ **Kako stojite sa članovima? Prevladavaju li momci ili djevojke?**

Za sada imamo 79 članova (43 operativna, ostali su pričuvni / veterani / omladina). Pola pola. U vatrogascima se ne gleda jesi li muško ili žensko, svi smo isti, svi smo jedan za drugoga. Bitno je da jedan drugome čuvamo leđa.

❖ **Kako se provode evakuacijske vježbe i demonstracije?**

Toga prije nije toliko bilo, ali zadnje godine se to sve više provodi. Svaka vježba i zainteresira djecu za vatrogasno društvo. Vježbe i nama dobro dođu da kasnije možemo analizirati i popraviti moguće greške.

❖ **Kako ste se vi zainteresirali za posao vatrogasaca?**

Svi smo naglo krenuli kao ekipa, krenuli smo ni od čega. Jednostavno se osjeti taj poziv. Postoje slučajevi gdje par generacija nema nikoga, pa se u jednoj generaciji prijavi par prijatelja...

❖ **Kakvi su odnosi sa drugim DVD-ovima?**

Na otoku Braču postoji 5 DVD-ova, što se tiče kolegijalnosti i rada, to je vrhunsko prijateljstvo i odnosi. Pomažemo si kad god treba.

❖ **Je li vam ikad bio problem izaći na teren i gasiti požar zbog nedostatka opreme?**

Kad nam treba snađemo se, ali uvijek fali nešto, sada smo dobro opremljeni, ne možemo se žaliti.

❖ **Kako su vam prošli izlasci na teren tokom ljeta?**

Sve nedaće koje su stavljene pred nas smo odradili. Kad god je neki požar, izađu i drugi DVD-ovi s Brača pa mi zajedno požar koji bi se inače gasio dan-dva ugasimo kroz par sati.

❖ **Imate li u zadnjih mjesec-dva dana kakvih intervencija?**

Svako malo je neka intervencija, bila ona manjeg ili većeg intenziteta.

❖ **Je li ikad problem balansirati vatrogasni život sa osobnim?**

Nije problem, ali ovaj posao je takav da je on prvi, a nažalost ovo drugo stavljaš iza sebe. Zapravo ima se jako malo vremena za privatni život.

❖ **Imate li kakve planove za budućnost?**

Pa svake godine ispišemo prijavnicu za nove članove, planiramo se prijavljivati i na natjecanja. Ove zadnje tri godine idemo i na vatrogasna natjecanja za odrasle.

❖ **Imate li kakvu poruku za sve koji bi se možda htjeli prijaviti?**

Svi su dobrodošli, sve znanje koje imamo ćemo prenijeti, bitno je volja i želja.

Jedna od akcija naših vatrogasaca ovog ljeta bila je i ona na bivšem hotelu Bijela kuća. Taj hotel je danas totalno zapušten, a nekad je bio uzdanica bolskog turizma. Problem njegove zapuštenosti leži u imovinsko-pravnim odnosima. Zgrada je zaštićeni spomenik kulture. Vatra je izbila na krovu građevine, naši vatrogasci su odmah započeli sa gašenjem, a pomagali su im i kolege iz DVD-a „Supetar“.

Zgrada je izgrađena 1936. g. i u njoj je bila smještena dominikanska gimnazija. Nakon 2. svjetskog rata u njoj je bio otvoren đачki dom za ratnu siročad, a šezdesetih godina postaje hotel.

Ela Pavišić i Hana Šesnić, 3.a

ERASMUS+

U ovoj školskoj godini naš je Erasmus+ projekt procvjetao. Samo u prvom polugodištu odradili smo pet putovanja na raznim destinacijama, a sigurni smo da će tako biti i u drugom dijelu školske godine.

RUMUNJSKA, Iasi

Prvo putovanje ove godine odvelo nas je u daleku Rumunjsku u sklopu projekta „Bringing life skills into the classroom“. Krenuli smo polagano, upoznavajući svoje kolege kroz kreativne igre i ples. Marljivo smo odrađivali svoje zadatke kroz jutro, a kroz popodne smo otkrivali ljepote grada Iasija. Posjetili smo tvornicu kruha i brojne crkve te smo proučili Cucuteni kulturu kroz rad s glinom, crtanje, dizajn odjeće i stvaranje glazbe.

TURSKA, IZMIR

Nakon Rumunjske, uslijedila je ubrzo i Turska. Kroz projekt „Sharing memorable adventures and rich traditions“ upoznali smo brojne nove običaje i kulture kolega iz raznih država. U ovoj predivnoj državi posjetili smo znamenitosti grada Izmira, antički grad Ephesus i njihov muzej. Posebno treba istaknuti naš posjet prirodnoj atrakciji i termalnim izvorima Pamukkale.

GRČKA, KRETA

U listopadu je na mapi bila nova država, Grčka. Mnogima koji su sudjelovali ovo je bilo prvo Erasmus+ putovanje. Kroz projekt smo učili o turizmu i održivosti, ali nam sigurno nije bilo naporno. U Rethymnonu naši su učenici odigrali igru lova na blago, a kroz ostatak radnog tjedna posjetili su Arkadi samostan, Eleftherna muzej, Knossos arheološko nalazište i Heraklionov muzej. Ovo je definitivno jedno nezaboravno putovanje i predivno iskustvo.

ITALIJA, SICILIJA

U sklopu projekta „Tourism and sustainability in European coastal areas“ posjetili smo našu susjednu Italiju, točnije gradić Modicum na Siciliji. Ugostili su nas druželjubivi domaćini i upoznali nas sa svojom gastronomskom ponudom. Učili smo o održivosti u agrikulturi te u tom duhu posjetili održivu farmu i kušali njihov ricotta sir. Posjetili smo Siracusu i njihov muzej papirusa, dvorac Maniace i Donnafugata te održivi BnB u blizini Punta Secce gdje smo doživjeli predivan zalazak Sunca.

ITALIJA, SICILIJA

Naše posljednje putovanje ovog polugodišta bilo je još jednom u Italiji, također na Siciliji. Projekt pod nazivom „Sharing memorable adventures and rich traditions“ ponovno nam je pružio priliku posjeta drugoj državi. Posjetili smo Siracusu, ovaj put s različitim učenicima, i njihov amfiteatar. Vrhunac ovog putovanja je zasigurno bio posjet zadivljujućem vulkanu Etni. Erasmus+ projekt pruža nam razne prilike koje bi zasigurno bilo lijepo iskoristiti i steći novo iskustvo. Naša dosadašnja putovanja naučila su nas to cijeniti, pa pozivamo sve ostale da nam se pridruže i otkriju čari Erasmus putovanja.

Ela Pavišić, 3.a

Meeteating Mediterranean

Od 19. do 21. lipnja i ove godine se u Bolu održao **13. Festival kulture Imena** u okviru kojeg je održan međunarodni kulturno-gastronomski susret **Meeteating Mediterranean** što je bila prilika da se obilježi 10 godina od uvrštenja Mediteranske prehrane na UNESCO-vu Reprezentativnu listu svjetske nematerijalne baštine.

Gost susreta bio je Portugal, odnosno grad Tavira koji je njihov predstavnik na UNESCO-voj listi nematerijalne baštine. Prvog dana susreta u vinariji Stina organizirano je druženje za goste i domaće na kojem su se mogli kušati mali zalogaji koje su pripremili chefovi David Skoko i Luis Brito, ali i dva jela (kruščići s motarom i štapići s mišancom) koja su pripremili učenici SŠ Bol na još jednoj gastro radionici s voditeljicom projekta **Divlji pijat** prof. Adom Seferagić. Gosti događanja bili su Veleposlanica Portugala u Hrvatskoj Nj. E. Paula Leal da Silva, zamjenik načelnice grada Tavire g. Eurico Palma, direktorica Odjela za turizam, kulturu, baštinu i muzeje grada Tavire gđa Cristina Pereira Neto te jedan od inicijatora uvrštenja Mediteranske prehrane na UNESCO-vu listu g. Jorge Queiroz. Za srdačnu dobrodošlicu uvaženim gostima pobrinula se predsjednica udruge Imena i producentica Festivala Maja Duka s partnerima (Općina Bol, CZK Bol i SŠ Bol).

Trudna teća je mnogima najdraži dio festivala pa nas je jako raduje što svake godine sudjelujemo (izuzev jednogodišnje pauze zbog pandemije) i tako imamo priliku promicati mediteransku prehranu kao dio našeg projekta **Divlji pijat**. Za taj jutarnji dio programa u našoj gastro radionici pripremili smo domaću manistru s pestom od mišance i bakalar sa slanutkom. Ono što smo pripremili jako se svidjelo posjetiteljima – hrana je nestala u rekordnom roku.

Nera Sekul, 4.b

Festival Taste the Mediterranean

Festival Taste the Mediterranean jedinstveni je događaj u cilju promicanja mediteranske prehrane, naročito hrane, kulture, tradicije, proizvoda i načina života. 10. izdanje tog međunarodnog festivala održalo se u Splitu od 04. do 09. listopada.

Na poziv gospođe Ingrid Badurine Danielsson, direktorice festivala u četvrtak, 06. listopada u prostoru Prokulture – opservatorija kulturnih politika Split predstavljena je naša škola, knjiga *Divlji pijat* i istoimeni projekt o korištenju samoniklog bilja u kulinarstvu.

Profesorice Marijana Marić i Ada Seferagić prisutnima su održale prezentaciju, a učenici su pripremali koktel s motarom trtajun iz knjige **Divlji pijat**.

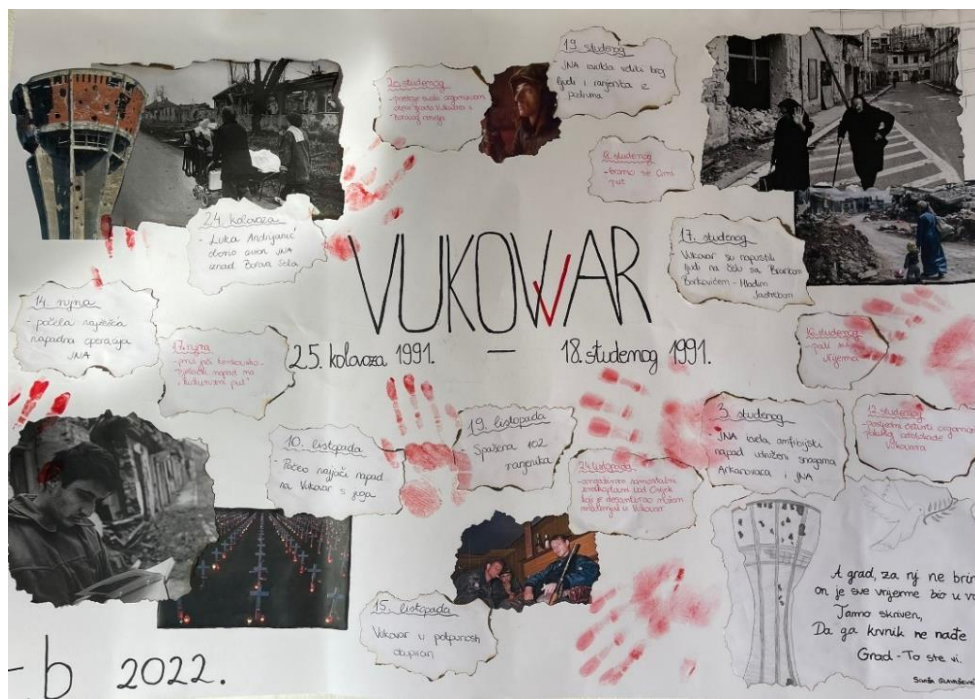
Chefovi Ippei Uemura, vlasnik restorana Tabi u Marseilleu i Issam Rhachi, izvršni chef Park Hyatt hotela u Marakešu održali su masterclass 08. listopada za učenike SŠ Bol te su pripremili dva jela mediteranske prehrane na malo drugačiji način.

Nikolina Mišeta i Marijan Čondić, 4.b

„I u mom gradu Vukovar svijetli“

Učenici 4.b izradili su plakat povodom sjećanja na pad grada Vukovara. Takvim činom prisjetili su se mukotrpne žrtve koju su podnijeli branitelji kao i puk naše države, a sve su to prikazali kronološkim slijedom događaja na svom plakatu. Prikupili su materijale i izdvojili dio svog slobodnog vremena te su brojnim istraživanjima utvrdili tijek i cirkulaciju radnje kako bi nam pomno približili Domovinski rat. Povijesne činjenice popraćene su slikama branitelja, spomenika, civila kao i crteža koje su izradili na satu vjeronauka. Svaka slika ima svoje sentimentalno značenje, a posebnu pažnju preusmjerili su bivšem pukovniku hrvatske vojske Petru Janjiću koji je utisak ostavio svojom poznatom knjigom *Žedni krvi gladni izdaje* u kojoj je detaljno opisao rat iz subjektivnog i objektivnog stajališta. Za njih, kažu, rat se ne svodi na individualce i svaki čovjek koji je bodrio svoju državu može se nazvati herojem, ali ljudi poput Siniše Glavaševića, koji je neustrašivo podržavao svoj narod i ulijevo osjećaj snage, jednostavno zauvijek prebivaju u našim srcima.

Naslovom ovog plakata *Vukovar* pokazali smo svima da ovaj događaj ima veliku važnost u našoj državi. Veliku pažnju privukli su crveni otisci ruku po plakatu koji su: **Završni udarac**, tvrde autori ovog plakata. Svako djelo mora imati dušu, život i vrijednost. Životi naših branitelja zakopani su duboko ispod zemlje, a svojim djelom učenici su probudili davno zakopano i pokazali da se to **neće i ne smije zaboraviti**. Generacije idu, ljudi odrastaju, a povijest kao učiteljica života neka usadi ovo gradivo u svu djecu naše Republike Hrvatske.

Viktorija Marević, 4.b

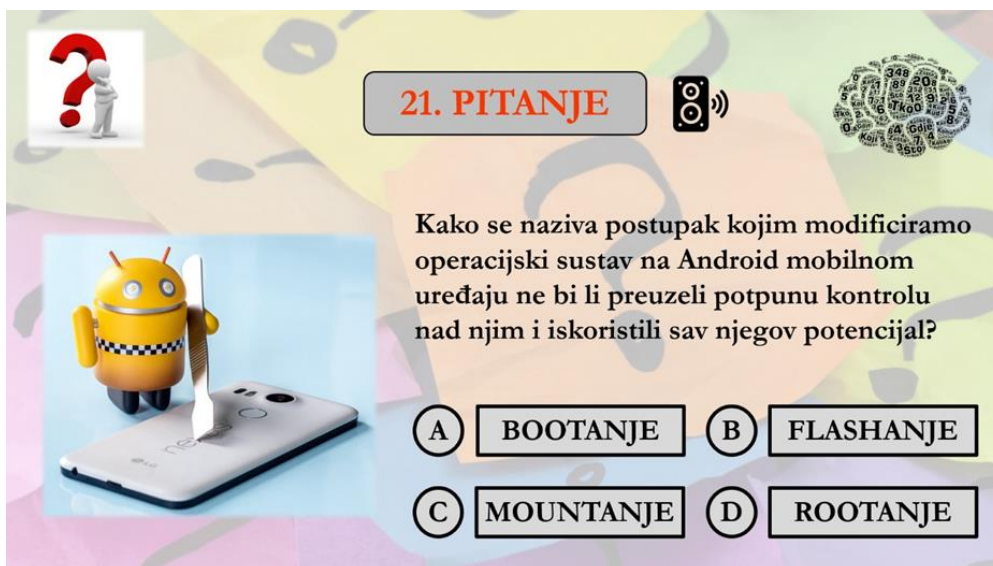
DOMSKI KVIZOVI 2022./23.

S obzirom da je odaziv prošle godine bio vrlo dobar i učenici zadovoljni, 7. studenog započelo je 2. izdanje domskog kviza. Igra se ponedjeljkom, a planirano je ukupno 10 izdanja, uključujući finale u ožujku. Stalno sudjeluje 24 učenika, uz još nekoliko koji povremeno igraju. Od toga je troje učenika bivših stanara doma, a od ove sezone igra i troje gimnazijalaca iz Bola.

Kviz je baziran na općoj i pop kulturi, s više tipova pitanja iz različitih područja. Po uzoru na Kviz ligu srednjih škola koja je krenula ove godine, dio pitanja popraćen je glazbenom pozadinom, gdje učenici trebaju prepoznati izvođača skladbe.

Pobjednici svakog kola dobivaju simboličnu nagradu iz čokoladnog asortimana te priznanje. Na kraju sezone, kao i prošle, biti će dodijeljene nagrade, diplome i medalje najboljima. Nadamo se da će se uspjeti dogovoriti s restoranima i coctail barom da najbolji opet budu nagrađeni i gratis večerom, odnosno turom pića (bezalkoholnog).

21. PITANJE

Kako se naziva postupak kojim modificiramo operacijski sustav na Android mobilnom uređaju ne bi li preuzeli potpunu kontrolu nad njim i iskoristili sav njegov potencijal?

(A) BOOTANJE (B) FLASHANJE
(C) MOUNTANJE (D) ROOTANJE

U četvrtak 13. listopada krenula je Kviz liga srednjih škola. Natjecanje se prvi put održava na nacionalnoj razini, u organizaciji Kviz udruge Šibenik koja ja prethodnih nekoliko godina projekt organizirala na gradskoj razini. Odigrati će se ukupno 8 kola, nakon čega će najbolje ekipe biti pozvane na Finale u Šibeniku.

Sudjeluje ukupno oko 200 ekipa koje su podijeljene u divizije prema lokacijama škola koje učenici pohađaju. Ekipe mogu biti sastavljene od učenika iz različitih razrednih odjeljenja. Kviz ide uživo iz Kuće umjetnosti Arsen u Šibeniku preko Zoom platforme.

Naša škola sudjeluje sa četiri ekipe s ukupno 20 učenika (od toga ih je 9 u Učeničkom domu). Dojmovi su vrlo pozitivni i svi nestrpljivo iščekuju sljedeće, 5. izdanje u siječnju 2023 godine.

45. PITANJE

?

Nera Sekul, 4.b

Regionalni centar kompetentnosti

Već neko vrijeme se spominje i priča o projektu, netko zna više, netko manje, pa evo nekoliko osnovnih informacija

Točan naziv projekta je Uspostava infrastrukture Regionalnog centra kompetentnosti Turističko-ugostiteljske škole, Split. Usmjeren je na to da se omogući da Turističko-ugostiteljska škola Split stekne potrebne prostorno-tehničke uvjete za adekvatno obavljanje svih aktivnosti i djelatnosti kao Regionalni centar kompetentnosti za područje turizma i ugostiteljstva. Ukupna vrijednost projekta je 97.584.711,00 HRK, od čega se 30.000.000,00 HRK financira iz Europskog fonda za regionalni razvoj. Projektom će se izvesti radovi na rekonstrukciji, dogradnji i nadogradnji i opremanju Regionalnog centra kompetentnosti Turističko - ugostiteljske škole Split. Projektom je također predviđeno opremanje praktikuma pomoćnog kuhara i slastičara za učenike s posebnim potrebama.

TUŠ Split je ujedno i glavni nositelj/korisnik projekta, a projektni partneri su:

1. Srednja škola Braća Radić
2. Srednja škola Bol
3. Srednja strukovna škola
Blaž Jurjev Trogiraniin
4. Hotel Split d.d.
5. GRAND HOTEL LAV d.o.o.
6. Splitsko – dalmatinska županija
7. Hrvatska gospodarska komora,
Županijska komora Split
8. Šefovi kuhinja mediteranskih
i europskih regija
9. Sveučilište u Splitu
10. H.L.DVORAC d.o.o.

Uz jasan već spomenuti opći cilj projekta važno je napomenuti i uže, specifične ciljeve, a to su jačanje stručnosti ljudskih resursa te osiguravanje kadrovskih uvjeta u regionalnim centrima kompetentnosti. Oni će, među ostalim, unaprijediti mogućnosti za učenje temeljeno na radu kako učenicima tako i odraslim polaznicima strukovnog obrazovanja te potaknuti suradnju obrazovnog, javnog, privatnog i civilnog sektora. Vodeći se tim ciljevima i potrebom za specijaliziranim znanjima kojima bi partneri trebali pridonijeti u različitim funkcionalnim dijelovima projekta i naša škola je izabrana za projektnog partnera.

Prepoznati smo kao partner koji osigurava kvalitetan transfer znanja u području praktične nastave, te visoko razvijen sustav suradnje s poslodavcima (Bluesun i Bretanide) stipendiranjem učenika, osiguravanjem prakse tijekom samog školovanja i zapošljavanja po završetku istog.

Ostali partneri također sudjeluju i doprinose Projektu svojim specifičnim oblicima rada i načinima djelovanja na sve strukture u turizmu i ugostiteljstvu. Prilagodбом sadržaja i individualnim pristupom za najranjivije skupine, te njihovom socijalnom i radnom integracijom posebno se vodi računa o inkluziji djece s teškoćama. Također se planira povećanje broja odraslih polaznika i stavlja se naglasak na programe osposobljavanja i usavršavanja,

unapređenje znanja i vještina kao i na brojne neformalne edukacije koje najbolje i najbrže odgovaraju na promjenjive potrebe tržišta rada.

Posebna važnost je i na razvoju Akademije za mentore, prijedlozima vrednovanja statusa mentora, ali i njihovog razvoja samih vještina definiranja ishoda na praksi i vrednovanja polaznika.

Nekolicina naših nastavnika je do sada aktivno radila na izradi standarda zanimanja i standarda kvalifikacija (cjelovitih i djelomičnih) u obrazovanju odraslih i redovnom obrazovanju, te na izradi pripadajućih kurikuluma.

U planu je također nabava uniformi za učenike i strukovne nastavnike s elementima promidžbe i vidljivosti.

Cijelo vrijeme trajanja projekta naši nastavnici su također vrijedno pohađali brojne edukacije i radionice kod partnera gospodarskih subjekata, te tako kroz usavršavanje mentora i strukovnih nastavnika pridonosili modernizaciji strukovnog obrazovanja.

Ne treba zaboraviti spomenuti i mnogu vrijednu nabavljenu opremu te uređaje i strojeve za poboljšanje obrazovnog procesa i posao koji nas još čeka na kraju, a to je provođenje jednog programa cjelovite kvalifikacije u obrazovanju odraslih.

Na kraju želimo zahvaliti Ravnateljici i kolegama profesorima na strpljivosti i susretljivosti zbog naših čestih izbivanja kao i na pomoći pri organiziranju raznih aktivnosti, a posebna zahvala ide našim vrijednim administratorima - oni znaju zašto.

Mihael Gregić, 3.c

Japanese culture and tradition

We are all familiar with Japanese fans collecting trash and cleaning the stadium at the World Cup 2022 after every game Japan plays, even after they lose. Many might wonder why they do that. Well that's just a part of their routine and what they have been taught since childhood; to leave places cleaner than they were when they arrived. They believe it brings "good karma". That's not the only unique thing about their people. Harmony is very important in Japan so there are many etiquette rules that try to keep that harmony, such as bowing. Bowing is done to emphasize respect and social ranks. Eshaku(15°) is done when one casually meets another, Keirei(35°) when greeting someone professionally and Saikerei(45°) is the most respectful gesture done when apologising or meeting a very important person. Another thing about them is that they are obsessed with hygiene. They take off shoes when entering someone's house, they take a bath almost everyday, they don't have public trash cans but the streets are still clean. They wear slippers in the restrooms and wash their hands before entering a shrine. In addition, Japanese people find talking on a phone or eating on a train very rude. Furthermore, for them it's rude not to return someone a favour by giving a box of sweets or something else. You should always thank or give someone something with two hands since they consider doing it with one hand disrespectful. Another thing that we might find weird is that leaving tips at cafes, restaurants etc. is found rude since it conveys a message that their business is not well and it needs more money, meaning they didn't arrange the prices well. In their culture all the services you requested are being included in the final price. While in Japan, foreigners will often see people sleeping in public. This is quite normal and it's called inermuri(sleeping while being present). It is respected and is a sign of a person working incredibly long to contribute to a company's success. At work people are often found sleeping on their desks, however they have to be sleeping in a position that suggests they fell asleep while working because they couldn't keep their eyes open and didn't just decide to sleep. There is much more to this culture but these are just some of the standard etiquette rules that keep Japanese people from "bad behaviour" and from destroying harmony.

Hana Šesnić 3.a

Joško Gvardiol – der kroatische Fußballheld und Frauenliebling

Sljedeći tekst služio je 3. i 4. razredu Srednje turističke škole Bol da na nastavi njemačkog jezika osvijesti strategije za bolje razumijevanje nepoznatog teksta, prepoznavanje vokabulara i gramatičkih struktura. Zadatak je bio: razlikovanje ključnih i manje važnih riječi; označavanje glagola zbog prepoznavanja glagolskih vremena.

Noch hält das Fussballfieber in Kroatien an. Das junge und kleine Land mit weniger als 4 Millionen Einwohnern hat bisher an 6 Weltmeisterschaften teilgenommen und kam drei Mal ins Halbfinale. Ein Riesenerfolg.

Aber einer lässt nicht nur die Fussballherzen, sondern auch die Frauenherzen höherschlagen (er selbst sagt, er steht auf ältere Frauen wie J Lo)..

Längst steht er auf der Liste der Kandidaten für den besten Nachwuchsspieler der Welt und sieht dabei nicht wie 21 aus, der Verteidiger mit Vollbart und Maske, die er wegen eines Nasenbeinbruchs tragen muss. Ohne Maske ist er gar nicht mehr der böse „Gvadiator“, wirkt sehr bescheiden, ruhig und bodenständig.

Hier ein Ausschnitt aus einem Interview, dass er in seinem jetzigen Verein RB Leipzig gegeben hat.

„In den Ferien habe ich meinem Vater geholfen. Er ist Fischer.“

Ihr Vater arbeitete als Fischer, heißt es, dabei liegt Zagreb doch gar nicht am Meer? Stimmt, er brauchte drei Stunden bis zum Meer, fuhr dann um ein Uhr in der Nacht mit seinen Kollegen hinaus, um den Fisch zu fangen. Dann kam er nach fünf Stunden zurück an Land, fuhr zurück nach Zagreb und verkaufte den frischen Fisch auf dem Markt. Das machte er jeden Tag. Das war nicht leicht für ihn. Später wechselte er den Job, konnte so aber in Zagreb bleiben und arbeitete nur noch als Fischverkäufer.

Sie haben mal gesagt: „Wenn ich kein Fußballprofi wäre, wäre ich sicher ein Fischer wie mein Vater.“

Naja, der Job ist richtig hart. Auch als Fischverkäufer hat er den halben Tag in einem Kühlraum gearbeitet. Aber wenn ich als Jugendspieler in der Saisonvorbereitung Zeit hatte, habe ich meinen Vater bei der Arbeit besucht und wir haben Zeit zusammen verbracht. Ich bin nicht sicher, ob ich das wirklich hätte machen wollen, aber ich bin ihm damals zur Hand gegangen und habe ihn unterstützt. Aber hey, jetzt bin ich hier (lacht).

3.b / 4.b

LA PIZZA FATTA IN CASA

"Uno degli alimenti che rendono orgogliosa e famosa l'Italia in tutto il mondo"

L'IMPASTO

FARINA 300g
ACQUA 200ml
LIEVITO DI BIRRA
SECCO/FRESCO
SALE ½ cucchiano
ZUCCHERO
1 CUCCHIAIO DI OLIO
D'OLIVA

PER IL CONDIMENTO

-polpa di pomodoro
-formaggio/mozzarella
-prosciutto cotto affettato
-funghi
-origano
-olive

- Mettete nella ciotola la farina, il lievito secco e lo zucchero.
 - Aggiungete l'olio e versate l'acqua. Quando gli ingredienti saranno amalgamati, unite il sale e impastate a velocità media per 5 minuti.
 - Dovreste ottenere un impasto omogeneo, ma piuttosto molle. Coprite la ciotola con la pellicola trasparente e mettete a lievitare per circa 2 ore.
 - Stendete l'impasto sulla leccarda rivestita di carta forno (oppure versate un po' d'olio). Distribuite sopra la polpa di pomodoro, lasciando libero 1cm di bordo della pasta. Aggiungete tutti gli altri ingredienti: mozzarella, prosciutto cotto, funghi, olive, origano. Mettete la pizza in forno già caldo alla massima temperatura per circa 10-15 minuti.
- "Ricordate che la pizza perfetta è solo quella che soddisferà il vostro palato!"

L'insegnante: Ivanka Škember

Gli studenti: Jerčić I., Kalpić R., Marević V., Štefulinac P., Drpić N., Kuduz F.

Ruksak (pun) kulture

Dramska radionica

Radionica je održana 18.11.2022. u sklopu projekta Ruksak (pun) kulture. Voditelji su bili glumica Senka Bulić s kolegom Jurom Radnićem. Prva faza radionice se sastojala od čitanja te upoznavanja s tekstem. Učenici su sjedili za okruglim stolom te su naizmjenično čitali tekst pod naslovom *Coco Chanel i njezina sluškinja Consuelo*, autora Bernard-Marie Koltes. Glumica im je objasnila kako se na taj način i profesionalni glumci prvo upoznaju s tekstem i svojom ulogom te kako nije neobično da griješe tokom čitanja (eng. table read). Morali su svi odabrati po jednu rečenicu iz teksta koji će naučiti napamet. Zatim su u drugoj fazi spajali govor s pokretom te je svaki učenik došao pred ostale, govorio svoju rečenicu i odabrao neki pokret tijelom (primjerice mahanje glavom, skakanje, boksanje...). Iste vježbe koriste i profesionalni glumci kada uče scenski pokret. Posljednja faza se sastojala od rada u paru. Učenici su izvodili različite vježbe usklađenosti, nastojali su se povezati jedan s drugim te predvidjeti međusobne pokrete. Ovakve radionice, osim što su zanimljive, imaju i pozitivan utjecaj na mentalno zdravlje mladih. Učenici naše škole, koji su sudjelovali u radionici, opisuju iskustvo kao oslobađajuće i slično katarzi.

Ono što nas je najviše razveselilo jest prilika da vidimo učenike kako izlaze iz svojih uobičajenih okvira i obrazaca ponašanja te kako se sjajno snalaze u "novoj koži". Nadamo se u budućnosti organizirati još ovakvih radionica.

Lorena Đana, 1.c

MISCELLANEA CURIOSA

Zanimljive činjenice iz života Rimljana

U rano jutro 79. godine poslije Krista erupcija Vezuva je završila tragično za Pompeje i okolice, ali su ostaci zamrznuti u vremenu nama danas pružili osebujan uvid u svakodnevicu Rimljana. Znamo kako su živjeli, što su jeli te koje su još čudne navike imali.

I dok se jednom ne smrkne drugom ne svane...

2.a

razred

GRAFITI

Potječući od talijanske riječi graffiato (ogreban), počeci 'modernih' pisanih rezotina kojima se koriste riječi za izražavanje psovki, slogana, ljubavi ili mržnje nalaze se u grafitima svakodnevnog života u starom Rimu.

Starorimski zid je mjesto gdje su različiti ljudi izgovarali svoje muke i probleme; priznavali ljubav ili se bavili oglašavanjem. Važnost ovih grafiti leži u činjenici da su služili demokratskoj svrsi i da različitim društvenim slojevima budu pristupni u javnim prostorima i da se njihov glas čuje, odnosno u ovom slučaju pročita.

Grafit zene

Poput pčela, ljubavnici vode život sladak poput meda

Vikiški brod, nađen u Pompejima

ZANIMLJIVOSTI SVAKIDAŠNJEG

ŽIVOTA U STAROM RIMU

Stari Rim

Četke koje su se koristile umjesto WC papira

SPUŽVA UMJESTO TOALETNOG PAPIRA

Stari Rim je bio među prvim gradovima u svijetu koji su imali ono što bi danas zvali naprednim vodovodnim i kanalizacijskim sustavom. Javni zahodi bili su ondje uobičajena pojava. Nakon što bi u njima obavili nuždu, stari bi se Rimljani obrisali spužvom pričvršćenom na štap. Zvane su terzorij. Ovi štapovi bili su pričvršćeni na klupe u koje bi se vršila nužda.

CIRCUS MAXIMUS

Arhitekti Rimskog Carstva nisu bili poznati po tome što su radili stvari u malim razmjerima. Niti jedan današnji stadion ne može nadmašiti količinu gledatelja koju je Circus Maximus mogao primiti. Sagradili su Circus Maximus da primi publiku od dvjesto pedeset do dvjesto sedamdeset pet tisuća gledatelja. Što se nogometnih stadiona tiče - nisu ni blizu.

Konjske trke i utrke s kolima

Circus Maximus

Stari Rimljani su imali mnogo, tada uobičajenih stvari, koje mi danas nalazimo čudnim ili zanimljivim.

Ema Tomić

SCITISNE QUID CREPUNDIA, BATTLEDORE, PUPA TERRA COTTA, ROTA, PILAS ..?

Crepundia - Zvečke

ogrlica nastala od igračka i ukrasa nanizanih na žicu ili kožnu čipku. Služila za zabavljanje djeteta svojim oblicima i zveckavim zvukovima.

Igra školice -

Pronađen mozaički pod s prikazom školice.

Sanda Šiljeg

MISCELLANEA CURIOSA

Iva Buktenica

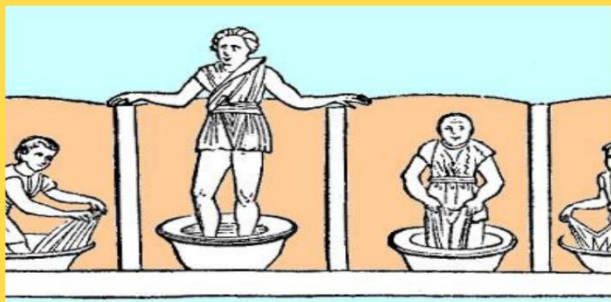
Jeste li znali da su stari Rimljani koristili urin za pranje zuba?

Istina je, urin je imao širok spektar korištenja u doba Rimskog carstva. Stari Rimljani koristili su ga za tamnjenje kože, pranje rublja, u veterinarske svrhe, kao gnojivo za uzgoj voća, ali i za izbjeljivanje zubi.

Koristili su i ljudski i životinjski urin kako bi zube učinili ljepšim i bjelijim. Tada se ta ideja činila najnormalnijom, a danas izaziva gađenje.

No, to nije bila jedina svrha urina. Amonijak u mokraći činio je da bijele toge zablistaju. Ljudi bi čak nosili odjeću u posebne praonice, gdje bi ih prali posebni radnici.

Urin je bio toliko važna tekućina u doba carstva da su izdani posebni zakoni i nametnuti posebni porezi za trgovinu urinom.

MISCELLANEA CURIOSA

Marijan Vranješ

Dentalna higijena

Neka povijesna predaja tvrdi da Rimljani nisu koristili pastu za zube iz jednog jednostavnog razloga, nije bilo potrebe za pastom za zube niti bilo kakvom dentalnom higijenom. Rimljani, kao i gotovo sve druge staroeuropske, afričke ili azijske civilizacije, imali su savršene zube.

Ako se pitate zašto ljudi nisu imali potrebu za proizvodima za dentalnu higijenu poput paste za zube, razlog je jednostavan, nisu imali jeftinu i veliku količinu šećera u prehrani, šećera koji vrlo brzo uništava naše zube. Tvrdi se da su četkice za zube Rimljani koristili samo zbog lošeg daha.

Urin i mozgovi kao pasta?

Jedna od najčešće ponavljanih činjenica o starim Rimljanima je da su oni navodno prali zube urinom, jer se urin može koristiti kako bi zubi izgledali bjelji.

Istina je da nekoliko starorimskih i grčkih izvora spominje korištenje urina za izbjeljivanje zubi. Međutim, nijedan od ovih izvora ne prikazuje to kao rimsku praksu.

Umjesto toga, oni to jednoglasno i dosljedno prikazuju kao odvratnu i barbarsku praksu povezanu s Keltiberima.

Pretpostavlja se da su Rimljani u ovo doba također koristili ugljen, pepeo i mentu kao izbjeljivač zubi i pastu za zube. Smatra se da su Rimljani bili jako pametan narod te da su pretpostavljali da će im ovo pomoći u dobivanju proteina za održavanje zdravog zubnog mesa.

Zamislite da koristite životinjski mozak kao pastu za zube, nije li to odvratno? Pa to je bila stvarnost u starom Rimu. Rimljani su zgnječeni mišji mozak koristili kao pastu za zube. Svakog jutra zamislite da zgnječeni mišji mozak stavljate u usta kako biste očistili zube. Ponekad se miješao i pepeo od magarećih zuba i magareće glave.

Koji su kućni ljubimci bili uobičajeni u starom Rimu?

Psi su možda bili najpopularniji i bili su naklonjeni svim klasama. Za niže klase psi su bili praktični kućni ljubimci: Rim nije imao policiju kakvu poznajemo danas, pa bi psi čuvari bili dragocjeni za obranu od uljeza. Pas je čak dobio istaknutu ulogu u Odiseji, gdje je Odisejev pas, Argos, predstavljen kao primjer odanosti.

Rimljani su bili iznimno zainteresirani za ideju lojalnosti. Uobičajeno ime psa "Fido" doista znači "vjeran". Za više klase, postojali su oni koje bismo danas nazvali "lapdogs", tj. psi od kojih se nije očekivalo da rade, već su umjesto toga uglavnom bili objekti ljubavi. Čini se da je najpopularnija vrsta bila vrsta zvana "Melitean". Koliko možemo reći, bio je to prilično pahuljast pas s izraženom njuškom poput lisice - možda nešto slično modernom špicu.

Mačke su u međuvremenu postojale, ali nisu bile toliko popularne. Znamo da su do neke mjere postojali kao kućni ljubimci, ali čine se prilično rijetkima u usporedbi s pticama i psima. Na kraju, tu su bile i ribe. Činilo se da su ribe vrsta kućnih ljubimaca visoke klase. Trebao im je prostor za postavljanje ribnjaka, kao i vrijeme za pravilnu njegu. Iako je sigurno bilo ribogojilišta, čini se da su, barem nekima, ribe bile isključivo kućni ljubimci.

Marijan Vranješ

Muške frizure

Lutke

Znate li zašto su Rimljani konzumirali gladijatorsku krv? Jeste li znali da je Marko Aurelije redovito konzumirao opijum?

(misli su da tako mogu izliječiti mnoge bolesti – epilepsiju npr.)

Jeste li znali da su spojene obrve poput obrva Fride Kahlo bile "in"?

Oktoberfest

Nakon dvije godine pauze, ove smo godine ponovno svi zajedno obilježili Oktoberfest u našoj školi. 13. Listopada, okupili smo se kako bi pod mentorstvom prof. Ankice Okić, prof. Irene Filipec-Ursić, prof. Dragice Marčić te uz učenice, Jelenu i Niku, doznali nešto novo o samome Oktoberfestu. Tom prigodom učenici 4.b i 3.c razreda pripremili su različite njemačke delicije, od kuhanih kobasica do peciva. Poneki su, kako bi podigli atmosferu i uljepšali događaj, došli i u tradicionalne nošnje. Oktoberfest je sigurno jedan od najljepših događaja koje naša škola organizira. Nestrljivo iščekujemo idući Oktoberfest!

Nach zweijähriger Pause feierten wir dieses Jahr wieder gemeinsam das Oktoberfest an unserer Schule. Am 13. Oktober trafen wir uns unter der Leitung von Prof. Ankica Okić, Prof. Irene Filipec-Ursić, Prof. Dragica Marčić. Die Schülerinnen Jelena und Nika haben etwas Neues über das Oktoberfest selbst gelernt. Damals bereiteten die Schüler der 4. Und 3. Klasse verschiedene deutsche Köstlichkeiten zu, von Brühwurst bis Gebäck. Einige von ihnen kamen, um die Atmosphäre zu heben und die Veranstaltung zu verschönern, in traditionellen Trachten. Das Oktoberfest ist sicherlich eine der schönsten Veranstaltungen unserer Schule. Wir freuen uns auf das nächste OKTOBERFEST!

Jelena Ivelić, 4.a

Posjet staračkom domu

Dana 14. 12. 2022.g. posjetili smo bolski Dom za starije i nemoćne zajedno sa predstavnicom Općine Bol voditeljicom Centra za kulturu Ivanom Bošković. Pripremili smo kratki program (par Božićnih pjesama i prigodnu čestitku) sa svojom prof. Ljubicom Kusanović.

Bila je to prilika da se predaju pokloni koje je svim korisnicima Doma pripremila Općina Bol i njen Odbor za socijalnu skrb i zdravstvenu zaštitu. Slatki paketi pripremljeni su za 31 stanara bolskog Doma te zajednički paket za djelatnike uz ručno izrađene čestitke koje smo izradili mi – učenici srednje škole. Načelnica Katarina Marčić je zbog produžene skupštine TZO Bol propustila dodjelu uživo.

Korisnici su tražili da se zapjeva i pjesma u čast naših nogometaša, zapjevali smo je i oni su se pridružili pjevanju. To je ujedno bio i najljepši trenutak druženja. A zajednički smo otpjevali i par pjesama iz njihove mladosti. U ime Doma na svemu je zahvalila i ravnateljica Nikolina Mimica, a mi smo obećali da ćemo ih ponovo posjetiti!!!

Zara Jakšić, 1.a

"BIT KAMENA"

U suradnji s udrugom "STINJA" naša škola se upustila u avanturu nazvanu "Bit kamena". Projekt je financiran od Središnjeg državnog ureda za demografiju i mlade i omogućio nam je posjet rimskom kamenolomu Rasohe nad Splitskom, Klesarskoj školi Pučišća i kamenolomu Dragonjik u Donjem Humcu.

U subotu 24. rujna krenuli smo iz Bola autobusom u kamenu avanturu.

U Klesarskoj školi smo posjetili radionu i izložene radove te primjenjivali znanja iz umjetnosti. Učenik nas je iz prve ruke upoznao s poviješću škole, načinima obrade kamena te alatima koje koriste.

U Rasohama, starom rimskom kamenolomu, uspješno smo pronašli lik Herkula uklesanog u stijeni, drevnog zaštitnika kamenara. I da, baš smo stigli u podne kad od "izrasta" iz stijene u najljepšem svjetlu. Razgovarali smo o načinima "branja" kamena u ono doba.

U kamenolomu Dragonjik u Donjem Humcu dočekala nas je Dina Jakšić Pavasović i objasnila na kako se danas vadi kamen te govorila o održivosti proizvodnje kamena. Zatim smo otišli u radionu obitelji Jakšić gdje cijela obitelj uspješno radi i to s najsuvremenijim alatima.

I tu naša avantura nije stala! Nastavljamo s radionicama izrade predmeta od kamena u Galeriji Jakšić u manjim grupama. O posjetu Galeriji Jakšić i radionicama možete pročitati u sljedećem broju školskog lista.

Karla Klapež, 2.a

Poezija

Jednog ću dana izaći iz pandža..
Kao oblak letjeti ću nebom
Kao ptica jedriti ću vjetrom..
Kao stablo narasti ću,
iz kapi vode i zrake sunca..
Imati ću predivne grane,
novi i bolji život
doći će sa mnom

Svi se boje smrti
Ali ona je dio ljudi
Svi se boje živjeti, ali nemaju izbora
Uvijek je strah i volja za sutra
Strah nije beznačajan
On nama, živim bićima, daje snagu
Kao zrak lijepom tulipanu

Duša luta, gledam je nesigurnu
I izgubljenu, kako traži mir,
I ne odustaje,
Jer zna da će ga naći,
I nikada više neće biti izgubljena.

Sat otkucava
Ja sjedim mirno
Kao stablo koje nema snage za njihanje
Kao cvijet bez pčele
Samo sjedim i gledam kazaljke
Kako se kreću, a ja sjedim
Bez ikakve volje za dalje
Ali zato sat dalje otkucava
Kao što se Zemlja okreće
I vodopad pada
A ja još uvijek samo sjedim i sjedim
I čekam svoju starost
Da me promijeni.

Lorena Đana, 1.c

Volim svoj zavičaj

Išla sam na putovanje sa roditeljima. Vozili smo se i gledala sam drveće kraj kojih smo prolazili. Moja država ima velik broj ovakvih ljepota. Hrastovi, bukve i drugo drveće je krasilo šume i davalo dom mnogim ugroženim vrstama biljaka i životinja. Predstavlja i lijepo mjesto za uživanje, šetnju i planinarenje. Vjetar bi raznosio mirise nadolazećih godišnjih doba i eventualnih prirodnih nepogoda.

U svakom dijelu države ističu se različite kulture i običaji zbog država pod čijom smo upravom bili. Svaka građevina je na svoj način zapaljiva i svojim detaljima predstavlja prošlost. Kada čitamo knjige o tim vremenima, u glavi nam se stvaraju pitanja na koja zahtijevamo odgovore. Zašto je nešto tako? Zašto se određeni događaj završio na taj način?

Želimo odgovore. U potrazi za njima istražujemo, putujemo, otkrivamo nove stvari. Putujemo ka moru, k toplom moru, uživanju i mirisu ljeta. Na plaži gledamo kako sunce pada u more kao što negdje pada iza planina. Ljeti nas zrake prže, a u zimskim mjesecima nas tu i tamo ugriju. Zimi snijeg blješti pod suncem. To se dakako događa u svakoj drugoj zemlji, ne samo mojoj. Ali u mojoj blješti na sasvim drugi način. Kao da je tada mjesec moj, i svaka pahulja koja padne na tlo je moja i dio je balončića u kojem živim. Kada gledam svoj zavičaj, koje god da je godišnje doba, trnci mi prođu tijelom i osjećam se kao da bih mogla poletjeti. Izgubim se u sitnim detaljima, u borovima, jelama, kućama, rijekama i poželim da sam tamo, da mogu da ih dotaknem i vidim izbliza.

Kad putujem gledam svijet kroz staklo automobilskog prozora. Ponosim se svojom domovinom jer je jedinstvena, zavičaj joj je raznolik, šaren i jednostavno neusporediv s drugima. Prošli smo kroz različite kulture i običaje, a na kraju smo tu svi jednaki ali ipak tako različiti. Iako nisam rođena u Hrvatskoj, i ona je moj kraj, moj zavičaj i moja domovina koju ću uvijek beskonačno voljeti i čuvati. Ne znam da li bih mogla reći da su domovina i zavičaj sinonimi, kao što sam u ovom tekstu, ali za mene to nikad nisu bile riječi.

Kad god bih o tome mislila ili čitala, iz retka u redak sam shvaćala da su naš zavičaj i naša domovina u isto vrijeme živa knjiga povijest, dom i majka koja nas je odgajala od kad smo mala djeca. Voljela bih da sam mogla proživjeti stari život, vidjeti kako je bilo kada je vladalo Osmansko carstvo i Austro-Ugarska monarhija. Voljela bih vidjeti kako je izgledalo kad su se ljudi družili, igrali i zabavljali i kako su sjedili pored ognjišta dok su im stariji pričali priče iz davnih vremena. Poštovanje koje se tada gradilo prema starijima, prijateljima i ljudima koji nisu bili iste vjere je bilo jedinstveno. Kada bi susjede išle jedna kod druge na kavu i pričale dok bi gledale unuke s prozora kako trče i igraju se. Vika i cika djece koja se love i igraju skrivača, drvene Marije i sličnih dječjih igara koje su se igrane donedavno. To su neke od ljepših stvari koje su se dešavale prije.

Tada smo imali prave prijatelje koje smo držali uz sebe veliki dio života. Nismo se mrzili, odbijali drugu djecu iz društva, ocjenjivali i osuđivali niti smo imali predrasude o drugima jer bismo im samo prišli i zvali ih da se igraju s nama. Tada nije bilo važno kako je neko obućen i koliko ima novca, nego je bilo važno da se zabavljamo svi zajedno. Ovo su neke stvari koje su definirale moj zavičaj i domovinu prije, dok je sad sve drugačije. Promijenili smo se mi i naše okruženje, odlazimo iz države u potrazi za boljim.

Iz školskih zadaćnica Iz školskih zadaćnica

No, da ne pričamo o negativnim stvarima nego samo pozitivno, da idemo dalje kao što me je odgojila domovina, za naš zavičaj se vrijedi boriti do zadnje kapi krvi jer svako naše srce udara za jedno veliko. Svi za jednog, jedan za sve. Poznati smo po mnogim stvarima koje neću da otkrivam, jer ipak treba nešto da ostane misterija, a i da ostavim Vama na razmišljanje, čitaocu. Autentičnost moje domovine se ne može usporediti sa niti jednom drugom, jer je jedinstvena i nepokolebljiva. Koliko god daleko bili, uvijek ćemo se sjećati mjesta u kojem smo se rodili, te svega što smo tu doživjeli i proživjeli.

Ena Zejnilhodžić, 2.b

Vakega konfužijuna

Užežin Vele Gospe, usri miseca agusta i ciceja, ni ćuha ni puha u zroku, a šera Perina pomalo, nogu mimo nogu, put kurota. Koga će ako ne njega pitat za svit , a usput će i zapisat mise za duše od prigatorija. Svo je jutro siromašica činila slatko, jer ni baš da u velečasnega gre u vižite svaki don.

Sa gvančeron galetinih, uza štrodu bidna, jedva do popovske kuće doplutola, pozvonila i majko se obradovala kal ga je doma nošla:

„Foljen Isus šer kurote!“

„Navjeke, šera Perina, navjeke! Pasojte naprid! Čin ću vas ponudit?“ i vodi je u svoj tinel.

Seli oni dvo jedon prima drugen.

„Ma baš mi vas je drogo vidit vako na blizu, ne somo u crikvi! Kojin dobron?“

I taman kal je otvorila justa za odgovorit trlIntrIntrlntrlnn! Telefon...

„Skužojte šera Perina, somo čas.“

Privazme on poziv i odgovoro: „Je barba Jure... Dobro je... Tako je... Je... U redu... Fola ča ste se jovili...“, nabrojo velečasni dokle ni fini razgovor.

Udahne i reče: „Eto skužojte nison mogo ne jovit se. Nego, di smo no stali?“

Šera Perina taman otvori justa da će zjanut, a no drndrnrndrnrnn, mobitel!

I siromah se velečasni i opeta skužo i jovi.

Ni van potriiba reć da je to trajolo i trajolo, a šera Perina se vrporila u katridi. A će će, falabogu!

Jedva se jadan čovik riši i pozdravi i taman prikinu, a opet telefon zavrdeko trllntrlntrlntrlnn... Klimne već iznebušen šera Perini da skužo i na telefon odgovoro: „Je... Je Tomažina... Sve san razumi... Oće... Biće!“, i tako daje i tako bližnje...

Umori se jadan čovik govorit i notoje šera Perini da još malo pacijence, a na sirota ustrpjiva, a će će? Voda iz ve kože ne može!

A za infatik, vidi ona da velečasni nostoji razgovore pokrojiti i njon se posvetiti! I baš non je drogo da mu je galetine za krejoncu donila!

Evo, Bogu fola, taman je siromah fini razgovor, sal će ona njemu špjegat ča je došla i pomalo počne: „Velečasni...“, udahne a no... Trlntrlntrlnn... Telefon! Parilo non se siroti ko da su svi gromi vega svita potegli olma oza kuću! A šer kurot zakoluto očima skužajuć se, ćapo slušalicu po prozbori: „Faljen Isus, izvolite.“, a onda malo slušo, malo odgovoro, opet slušo... Ma otešlo se, vega puta je biskup, nikako da se libero!

I tako, a ča da van rečen, jer to je duralo, siromah pop je na pozive odgovoro kako je stigo, a šera Perina se vrtejala i potila u katridi od muke i nevoje.

Iz školskih zadaćnica Iz školskih zadaćnica

A i priša non je bidnon bila, radi galetinih ni ni obidvot dospila, a ko je računao da će u popovskon kući doboto večeru doškot!

A opet, voda nemore se sad dignut i poč ća! Trpi nesrićnica, trpi i sve u ne galetine pogledu, da non je kako god bilo se založit, sposila bi se! A opet, ne može dušu grišit, ni bidan kurot svo vrime ni udaho. Odgovoro, dogovoro, svituje, tiši... Justa mu se već osušila... Ma propju non ga je milo.

A onda, fola velen Bogu, siroton nako iscrpjen spusti ni nesrićni telefon i uzdaho, već jedva živ, po ko zno koji put:

„Uf, šera Perina moja, skužojte, a ča ste vi no došli?“

A ona bidna nako ustrpjiva zavapi koda za njon trču, da nebi ko opet uleti pri nje:“Don Stanko, evo vamin galetine, a jo vas gren iz doma na telefon zazvat!“

Ketrin Jerčić, 2.a

Duje Marinković, 4.a

More

Stojim na plaži. Pod nogama osjećam sitne kamenčiće koji skupa sa zvukovima mora čine usklađenu melodiju. Ispred sebe volim beskrajno plavetnilo našeg mora.

Uvijek sam se pitao što more skriva. Cijela moja obitelj bavi se ribarstvom i skoro cijeli život slušam priče o moru i o dogodovštinama koje su se dogodile na njemu. Jednom je moj otac rekao: “More je naša bol i patnja, ali i život.“ U jednu ruku se i slažem s tom rečenicom jer je more misteriozno, lijepo, ali i pogubno. Dok gledam i slušam zvukove mora nemam briga, gledam i divim se njegovoj ljepoti.

Iz školskih zadaćnica Iz školskih zadaćnica

Na površini se isprepliću različite nijanse plavih boja, dok im sunčeve zrake daju posebnu moć i čaroliju. Kada pogledam u plićak vidim sebe u odrazu vode i sve mi je kristalno jasno i čisto, ali što mi pogled ide dalje hvata me jeza i nelagoda.- od praznog plićaka koji sam gledao prije samo par sekunda sada gledam beskrajna prostranstva tamnoplavog mora.

Što se krije u tim dubinama i prostranstvima? Mnogo sam se puta pitao, ali nikada nisam došao do odgovora. Kao mali dječak bojao sam se dubina i onoga što se krije u njima, a sada je ostala samo znatiželja. Dok razmišljam o tome krajičkom oka sam zapazio mračne oblake koji se kao neka utvara spremaju da nekome naude. Vjetar je zapuhao, a more koje je prije par minuta mirno stajalo pokazujući svoje različite nijanse plave boje, sada je bilo uzburkano i sivo. Ogromni valovi zapljuskivali su obalu dok se u zraku osjećao miris soli. Stao sam i razmišljao o očevim riječima. More koje je do prije par minuta izgledalo bezopasno i lijepo sada je pokazalo svoju punu snagu i moć koja me je zastrašila.

More za mene koji cijeli svoj život živim u malome ribarskom selu predstavlja život. More nam daje i hrani nas, ali također i uzima, jer more je naša patnja, bol, ali i život. More je sloboda.

Darko Arković, 1.a

Marija Šćepanović, 4.a

Iz školske kuhinje iz školske kuhinje

Božićni običaji pa tako i hrana koju pripremamo za blagdane, u posljednjih dvadesetak godina, uz sve snažniju reklamaciju blagdana, poprilično su se udaljili od tradicije i smisla što Božić predstavlja – mir, ljubav, okupljanje obitelji i tradicionalna jela. No, blagdani ne bi bili blagdani da nema obitelji i hrane koja nas okuplja oko zajedničkog stola. Tako smo i mi, učenici 4.b razreda, pokušali napraviti našu verziju Božićnog ručka. Polovica razreda je s profesoricom Olgom postavila stol i stvorila pravi svečani ugođaj, dok je ostatak uz pomoć profesorice Vesne pripremio svečani menu u tri slijeda.

Kao predjelo smo poslužili hrskave bruskete od domaćeg kruha sa nadjevom od šunke i sira, a zatim za glavno jelo oduševili spretno motanim sarmama uz prilog pire krumpira. Za kraj smo se zaslادili jednostavnim, ali odličnim tiramisuom i otpjevali nekoliko pjesama te time upotpunili obiteljski ugođaj koji smo željeli stvoriti.

Iz šolske kuhinje iz šolske kuhinje

Učenci 4.b razreda rado će vam dati recepte ovih jela!!!

4.b

ČESTITKE

Sretan Božić svima koji čitaju i puno se najte!!!

Zara

U tijelu zdravlje, u duši mir, u mislima radost, u srcu mladost, a u radu uspijeh, puno sreće i lijepih snova nek' vam donese Božić i Nova!

Marino

Jedi. Pij. Budi sretan. Imaj savršen Božić.

Eva

Sretan Božić i sritna nova godina vama i vašoj obitelji. Puno zdravlja i sreće u novoj godini:

Franko

Želim van sretan Božić i da se lipo provedete sa famejon. Guštajte i puno zdravlja:

Monika

Sretan Božić i Novu godinu želim vam od srca te da ih provedete uz svoje bližnje.

Roko

Neka ti miris božićnog drveca unese radost u ove dane.

Želim ti od sveg srca čestit Božić i božićne blagdane.

Tara

U ovom Božiću i Novoj godini želim vama i vašoj obitelji mnogo sreće i mira. Nadam se da će te blagdane provesti u miru, te da će vam se ispuniti sve želje.

Darko

Щасливого Різдва та Нового року

Viktorija

